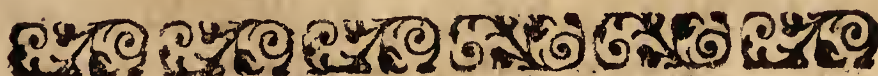
I. N. 7.

TENTAMEN ACADEMICUM GRADUALE DE MAGIA DÆMONIACA,

Quod
Indulgente Ampl. Facult. Philoſ.
in Regia Academia Carolina,
PRÆSIDE
VIRO Ampliſſimo & Celeberrimo
Dn. Mag. MAGNO RY-
DELIO,
Hiſt. & Poeſ. Prof. Reg. & Ord.
Ad diem 1 Mart. Anni MDCCXXIX.
loco & horis conſvetis
Publico bonorum Examini modeſte
ſubmittet
JOHANNES DAHLGREN,
Daliâ-Vermlandus.

Typis Lundenſibus.

Adm. Reverendo & Præclarissimo
Domino,

D:no Mag. ZACHARIÆ
ESBERGIO,

Præposito & Pastori Uddevaldensium longe dignissimo, Patrono perpetim derenerando.

Perquam Reverendo & Præclarissimo
Domino,

D:no Mag. OLAO
TRANÆO,

Pastori in Oßby & Loßhult ut meritissimo, ita vigilantissimo, Patrono filiali pietate prosequendo.

Perquam Reverendo & Præclarissimo
Domino,

D:no Mag. ANDRÆ
SÖDERBERG/

Ecclesiarum Stenebyensium Pastori fidelissimo, fautori multis nominibus æstumatissimo.

Adm.

Adm. Rev. & Præclarissimo Domino,

D:no Mag. CHRISTOPHORO RISELL,

Præposito Daliæ australis meritissimo, Pastori in Bohlstad &c. accuratissimo, Patrono semper colendo.

Perquam Reverendo & Præclarissimo Domino,

D:no Mag. JOHANNI HESSELGREN,

Pastori in Högsäter &c. dignissimo, piissimo, Patrono itidem ob sangvinis propinquitatem pia mente suspiciendo.

VIRO Spectatissimo,

D:no OLAO HÆGER,

Consiliario Urbis Gothoburgensis consultissimo, fautori suo propensissimo.

Fri-

Triga Virorum Spectatissimorum, virtutibus & industria prænobili, fautoribus suis optimis, certissimis, officinarum ferrearum plurium in Vermlandia possessoribus perindustriis,

D:no HENRICO
D:no OLAO
D:no HERMANNO
} KOLTHOF.

Viro Spectatissimo,

D:no PETRO KOOPMAN,
Consiliario Urbis Uddevaldensis dignissimo, fautori suo optimo.

Vobis, adm. Rev. Præclarissimi, Spectatissimi D:ni Patroni & fautores, hoc qualecunq; Tentamen Academicum in monumentum perpetuæ Gratudinis, ob plurima in se collata beneficia, exstare voluit

Nominum Vestorum Cultor Devotus
A, & R.

§. 1.

Cum mihi, per DEI gratiam, proponerem argumentum aliquod publico bonorum ſiſtere Examini, inter alia maxime arriſit hoc, quod jam exhibemus, de Magia Dæmoniaca. Animus quidem mihi fuit, fuſe hanc materiam tractare, cum vero curta ſuppellex domi inſtitutum meum infringeret, vela contrahere neceſſe habui, & paucis quibusdam §. §. potiora momenta attingere. Interim ſi DEUS vires & vitam conceſſerit, in animum induxi hanc rem pluribus perſequi. Non me fugit vaſtæ eruditionis multæque lectionis penu ad materiem hanc arduam rite meritoque tractandam requiri. Nec is ego ſum, qui iſta ſubſidia mihi adeſſe affirmaverim, infirmitatis meæ ipſemet quam maxime conſcius. Hoc au-

tem a benevolis censoribus me obtenturum spero, ut hanc excusationem admittant;

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas.

Horrenda quidem extremi hujus criminis exstant documenta, at nihilominus sunt, qui pedibus manibusq; id agunt, ut omnia ad mera figmenta hominum reducant. Et, quod maxime dolendum, non solum viri docti extra Ecclesiam constituti, sed & celebres intra Ecclesiæ pomœria viri, quibus tamen de meliore luto Titan præcordia finxerit, id negotii sibi datum credunt, Ingeminantq; Horatianum illud:

Somnia, terrores Magicos, Miracula, Sagas,
Nocturnos lemures, portentaq; Thessala risu
Excipio: *

Hor. lib. 2 Ep v. 209.

Utinam risus hic Horatianus fundamento non careret, nos etiam risum non teneremus! Sed curatius rem pensitanti potius lacrymæ cadunt. Non diffitemur multa in hac causa perperam credita esse a veteribus pariter

ter ac recentioribus quibusdam nimis credulis; immo multis inſontibus impactum eſſe hoc crimen. Inde vero rem omnem pro fabula venditare nimis frivolum & temerarium eſſe, nulli dubitamus aſſerere. Ne autem gratis hæcce dixiſſe videamur, præter exiſtentiam & potentiam Diaboli in hoc mundo, addimus (1) Confeſſiones Magorum Sagarumq́; libere, ſine tormentis & perturbatione editas, quibus in hac cauſa, cum omnis ſuſpicio doli abſit, fides denegari non debet. (2) Edicta Imperantium, quæ ſine urgente neceſſitate & accurato plurium examine in publicum edi non ſolent. Nec credibile eſt tam multos pios & ſapientes reges cum larvis & umbris, ſolo præjudicio vulgi deceptos, pugnaſſe. (3) Sapientum conſilia & monita, quibus in tam ardua re inquirenda neq́; ſtudium, neq́; prudentiam defuiſſe exiſtimamus. (4) Diabolum inde a primordiis hominibus, eorumque creatori DEo, infenſiſſimum fuisſe. Quod ipſum adeo eſt planum, ut id nemo, niſi qui oculos mentis ultro

occludere velit, inficiari ausit. (5) Omnium temporum fide dignos Historicos omnes fuisse vel cœcos, l. dolosos, vel aliis præjudiciis præoccupatos adeo, ut sine curatiori censura quicquid vel per falsas relationes, vel per suasmet vanas persvasiones accepissent, id statim ut verum calamo commiserint, præsumtionem ab omni honestate remotissimam esse censeo. (6) Scripturam Sacram, quæ affatim testimoniorum & argumentorum nobis in manus tradit, utpote Magorum Ægyptiacorum conamina Ex. 7. Bileami Num. 22, 7. collat. cum 2 Pet. 2, 15. 16. & Apoc. 2, 14. Sagæ Endoreæ 1 Sam. 28. Simonis Magi Act. 8, 9. seqq. Barjehu Act. 13, 6. aliorumque. Hæc omni exceptione sunt majora, & Impietatem existimo summam malo quodam artificio ea velle enervare, cum & gentilium testimonia huic veritati non desint. *Plura huc pertinentia legi merentur apud Læscherum in Præn. Theol. p. m. 311. Hartm. in Past. Evang. p. m. 1176. 1177: Grapium in Theol rec. Contr. continuata cap. 3. Qv. 9. p. m. 80. seqq. Bud-*

Buddeum in Inst. Theol. Dogm. lib. 2. cap. 2. ad §. 39. p. m. 421. 422. Voëtium in Disp. de Magia Part. 2. §. 2. Qv. 1. p. m. 563. seqq.

§. 2.

Spiritus a DEO & animabus hominum diversos, quos angelos, ad imitationem Scripturæ Sacræ dicimus, existere, horumq; quosdam esse malos, quosdam bonos, experientia quadantenus constat, revelatio autem firmiter & inconcusse docet. *Vid. Budd. Inst. lib. 2. cap. 2. §. 19. p. m. 390. & § 21. p. m. 392. it. Hollazii Ex. Theol. Acroam. Part. 1. cap. 4. Qv. 2. p. m. 409.*

§. 3.

Spiritus nomine nobis venit Substantia materiæ expers, intellectu & voluntate prædita. *Vid. Budd. Inst. lib. 2. cap. 2. §. 20. p. m. 391.*

§. 4.

Ita posita existentia, ponitur etiam ἀέργους illos non esse, sed potentia quadam, licet finita, gaudere. Hinc magnam sæpe & mirandam circa materiam vim, permittente Deo, ostentant. *conf. Budd. l. c. it. 1 Sam. 16, 14. Job. 1. Act. 19, 16. Luc. 13, 16. Math. 8, 28. & 17, 15.*

§. 5.

Magiæ initium incerto Zoroaſtri, falſiſſime autem Moſi ceterisq; Patriarchis ejus cultura adſcribitur. *Vid. Syrb. Phil. Pr. P. 2. cap. 6. §. 10. p. m. 465. 466. Juſtin. lib. 36. cap. 2.*

§. 6.

Ægyptios & Chaldæos illicita hac arte excelluiſſe dubio caret. *Vid. Theodoretum Cyrenſem Epiſcopum in Tract.* Ἑλληνικῶν παρημάτων Θεραπευτική *Serm. 3. de Angelis, Diis ac malis Dæmonibus p. m. 47. Mich. Berns* dreyfache Welt *Part. 3. cap. 1. §. 7. p. m. 523. it. §. 16. p. m. 541. & alibi paſſim.*

§. 7.

Majores noſtri una cum ceteris Septentrionis populis Magiæ fuerunt ſtudioſiſſimi. *Vid. Schedium de Diis Germanis p. m. 255. Olaum Magnum lib. 1. cap. 1. & lib. 3. cap. 10. qui Bothnicos Septentrionales, Lappos & Finnones, Biarmos itidem vocat Magos Excellentiſſimos. cfr. Mich. Bern. l. c. cap. 4. §. 2. 3. p. m. 609. ſeqq.*

§. 8.

Immo, teſte in Scripturis Sp. Sancto, Eccleſia V. T. hoc crimine con-

ſpur-

ſpurcata erat, &, proh dolor! de temporibus N. T. idem conſtat. *cfr. loc. ſupra cit. de Pythoniſſa Endorea & Simone Mago.*

§. 9.

Crimen Magiæ immerito multis inuſtum eſſe non diffitemur. *Vid. Budd. Iſag. Hiſt. Theol. p. 98. Naudæum paſſim in Tr. Apologie pour tous les grands Perſonnages qui ont été fauſſement Supçonnez de Magie, inpr. cap. 20. p. m. 579.*

§. 10.

Summa cum impietate hoc crimen ipſi Salvatori, ejusq; ſequacibus, attributum eſt. *Vid. Megalandri Lutheri Schemhamphoraſch Judæorum, qui legitur Tom. VIII. Altenb. p. 27. ſeqq. it. Budd. Iſag. p. m. 1008.*

§. 11.

Neq; criminis plane immunes, qui ſerio & ſtudioſe cauſſam Magiæ vel defendunt, vel quovis modo extenuant. *Vid. Budd. Inſt. Theol. Dogm. lib. 2. cap. 2. ad §. 39. p. m. 424. it. Iſag. Tom. I. p. m. 280.*

§. 12.

Variis temporibus varii in hac arte exſtitere Magiſtri, inter quos principem

pem facile locum obtinent, quorum S:a S:a meminit. Nec ultimum locum merentur Doct. Faustus & Christoph: Wagenaer, propterea inter multos alios notati Voëtio *Tom 3 Select. Disp. Theol. & quidem Disp. de Magia Part. 1. §. 7. p. 549. 552. it. Part. 2 §. 2 p. 565. de ceteris cfr. omnino p. 567.*

§. 13.

Codicem nigrum dari, qui instar Systematis artium Magicarum sit, præfracte negari non debet, præsertim cum possibile omnino sit, ejusmodi librum a maleferiato quodam Mago, ad recensionem Diaboli, literis consignatum esse. *Conf. Act. 19, 19. Voëtium Disp. de Magia Part. 1. §. 7. p. m. 549. it. Budd. Isag. p. 98. a.*

§. 14.

Omnes Magos, si non explicite, saltim implicite pactum cum malo genio inire, affirmare non vereor. *Vid Hartm. Past. Evang. lib. 3. cap 59. §. 4. p. m. 1179. Syrb. Phil. Pr. Part. 2. cap 6. § 9. p. m. 403. Voët. l. c. p. 549. Balduin. in Cas. Consc. l. 3. c. 5. p. m. 548.*

§. 15.

Diabolum varios cultus sui modos

Ma-

Magis præscribendo, Simiam agere Dei, a vero haud absonum est. vid. *iterum Voët. l. c. p. m 550. it. Filesaci Idolatriam Magicam. Remigii Dæmonolatriam.*

§. 16.

Dæmonem posse, & interdum reipsa (quamvis non tam frequenter ac vulgo creditur) corpora mancipiorum suorum per aëra ferre, nulli dubitamus asserere. *conf. Act. 8, 39. Librum Apocryphum Danielis, Math. 4. Voët. Disp. Part. 2 §. 7. p. m. 379 seqq. Budd. Lib. 2. cap. 2 ad §. 21 p. m. 394. Bald. Cas. Consc. lib. 3. cap 5. Cas. 7 p. m. 549 seqq.*

§ 17.

Conventum tamen omnium Sagarum totius orbis in montem Bructerum fabulis Æsopicis annumerandum censet *Syrb. Phil. Pr. Part. 2. cap. 6 §. 18. p. m. 477.*

§. 18.

Non tamen ideo omnes conventus Magicos negamus, sed potius adstruimus: quamvis non inficiemur, sæpius in hoc negotio per imposturas & præstigias Diaboli mortalibus misere im-

imponi. *Vid. Doct. Brunneri judicium Theologicum de Magia.*

§. 19.

Exorcismum benedictionesq; Papicolarum, Oracula Gentilium, nec non artem divinatricem monstrosæ Magiæ surculos esse non abnuimus. *Vid Balduin. l. c. p. m. 545. it. Voët. sæpius cit. Diss. Part. 2. p. m. 599. Peucer. de Div. p. 154. & alibi passim.*

§. 20.

Homines per artes Magicas non revera, sed apparenter duntaxat, in lupos converti, facilis credo. Idem etjam de rerum aliarum Metamorphosi teneo. *Vid. Hollazii Ex. Theol. Part. 1. p. 417. Balduin. l. c. l. 3. c. 5. p. m. 553. seqq. Wierus lib. 3. de præst. Dæmon. cap. 10. Voët. l. c. Part. 2. qu. 5. p. m. 583.*

§. 21.

Dæmonem autem per Magos partum genuinum surripere, spuriumq; supponere posse, qui opinentur non desunt. *Vid. Bechm. Theol. Consc. Cas. circa Sac. Bapt. 7. §. 10. 11. p. m. 158. it. Holl. Ex. Part. 1. cap. 4. qu. 8. p. m. 417.*

§. 22.

§. 22.

Magorum aliqui familiares Spiritus perpetuo ſecum circumferunt ergaſtulis, annulis, thecis, ſpeculis aut Cryſtallis vinctos & concluſos. Hos Spiritus vetuſtas παρέδρους vocavit. vid. *Peucer. de Div. p. m. 177.*

§. 23.

Diabolum per Magos morbos infligere, immo mortem inferre, non eſt dubium. Sanitatem autem eum per Magos reſtituere poſſe, cum diſtinctione quadam admittendum eſt. vid. *Voët. cit. Diſp. P. §. 7. p. m. 581.*

§. 24.

Variis modis per Magiam muniuntur milites adverſus omne telorum genus. *Vid. Voët. l. c. p. 561. Iſogæi Carla* Segerſtiöld *I.* Dehl *Vol. 2. cap. 15. p. m. 830. ſeqq. Balduin. l. c. lib. 3. cap. 5. p. m. 539.*

§. 25.

Tempeſtates ciere, lac, aurum, argentum, fruges & alia bona furari poteſt Dæmon, variisq; præſtigiis miſeris aniculis perſvadet, ſeipſas per certos præſcriptos ritus & cærimonias

id

id efficere. *Balduin. l. c. p. m. 559. seqq. it. Wierum l. c. passim.*

§. 26.

Sensus internos & externos deludit Dæmon. Hinc est, quod Magi credant se posse invisibiles reddi, & alios reddere. *Voët. l. c. p. m. 583. Balduin. l. c. p. m. 546.*

§. 27.

Suspicionem Magiæ non levem sibi attrahunt, qui contra Magos artibus magicis utuntur. *Balduin. l. c. p. m. 562.*

§. 28.

Qui familiariter utuntur laribus domesticis, quia sunt Spiritus maligni assumta visibili forma nobiscum conversantes, Magiæ haud immerito accusantur. *conf. Balduin. lib. 3. cap. 2. p. m. 452. seqq.*

§. 29.

Modo detestando Sacramentis, Baptismo & S. Cœna, abutuntur Magi ad sua perficienda opera. *Vid. Hartm. Past. lib. 3. c. 29. p. m. 712. Peucer. de Div. p. m. 184. Balduin. l. c. p. m. 561. conf. m. præjudicatum supremi Dicasterii Gothici de Ao. 1695. in tali Causa.*

§. 30.

Profanatio illa verbi Divini, lingva Vernacula Signeri Cöszeri &c. dicta, auctorem sine dubio agnoscit Dæmonem, qui Monachos olim & alios superstitioni deditos, fidos habuerit parastatas. *conf. Svebelii Expl. Catech. Luth. ad Præc. Dec. 1. Qv. 11. p. m. 6. it. Wierus lib. 5. cap. 4.*

§. 31.

Cum veritate non pugnat Magos & Sagas, dum absentia rescìscere cupiunt, deliquium vel ecstasin pati, agente interim Dæmone in Phantasiam illorum. Vinculum vero animæ & corporis tamdiu solutum esse mentiuntur. *Vid. Olaum Mag. lib. 2. cap. 18.*

§. 32.

Qui destinato tempore alimenta præbent serpentibus, suspicione Magiæ non carent, maxime cum credibile sit, sub eorum Specie ipsum comparere Satanam.

§. 33.

Etiam qui majorem, quam fert supellex domestica, copiam butyri & lactis habent, atro notari solent lapillo.

Vid. Theol. Upsaliensium judicium de causa Magica in Norlandia.

§. 34.

Magica tentamina piscatorum, aucupum, agricolarum, procorum, mercatorum, nautarum, aliorumq; circumforaneorum nimis foret longum enumerare; interim multa, quæ hisce de rebus feruntur, non esse nullius momenti statuimus. *conf. Scriptores de Magia passim. it. Syrb. Phil. Pr. Part. 2. cap. 6. §. 23. p. m. 480.*

§. 35.

Nec defuere, qui artium tam liberalium, quam illiberalium compendia per Magiam quæsiverunt. *Vid. Voët. p. m. 560. qui refert ex Mureti lib. 3. variarum lectionum cap. 1.* de studioso quodam Patavino, quod 36000. nominum semel auditorum a primo ad ultimum, & viceversa ab ultimo ad primum recitare posset: idque insigni & mirabili aliquo Specimine coram Mureto aliisq; probatum ibat. Quod naturaliter quidem fieri ne potuerit mihi videtur, ille etiam an Magus fuerit me ignorare fateor.

§. 36.

Magi ita oculos in effigie expungere possunt, ut revera clades inde existat, & quæ sunt reliqua ejusmodi conamina noxia. *Vid. Wierum lib. 5. cap. 5. p. m. 524.*

§. 37.

Præcipue ictus lapponici, quos Svetice Finskott / Trollskott vel Finkolswar dicimus, mirabiles sunt. *Vid. Wierum lib. 4. cap. 2. seqq. inpr. cap. 15.*

§. 38.

Magi & Sagæ olim per aquam, l. per ignem s. ignitum ferrum, l. per dimensiones, l. per librationem, l. alio lepido modo cognoscebantur: quem processum improbat *Hartm. Past. lib. 3. cap. 59. §. 6. p. m. 1181. seqq. it. Voët. Disp. sæpius cit. Part. 2. p. m. 577. ubi plures invenies modos.*

§. 39.

Amuleta, & periapta, contra morbos, vulnera &c. Ars inveniendi thesauros & quæ sunt reliqua Magiam redolent. *Vid. Gisb. Voët. l. c. p. m. 560. 561.*

§. 40.

Hujus criminis rei ſemper ſunt puniendi, non tamen ſemper requiritur pœna capitalis. *Vid. Voët. l. c. p. m. 571. it. Baldu. lib. 3. cap. 5. p. m. 568.*

§. 41.

Plura momenta adferri poſſent, nec non magis methodice tractari hoc argumentum. Sed quod prius attinet, *Species ejus vix enumerari poſſunt: hydra eſt, cujus capita ſi amputentur, plura in dies de novo ſuccreſcunt.* ſunt verba Voëtii in ſæpius laudatæ Diſputationis Parte priore §. p. m. 560. Ad poſterius obſervamus, nobis ſicubi lapſi fuerimus veniam eſſe petendam; ſi vero metam aliquatenus tetigerimus, æqui boniq; conſulendam eſſe operam noſtram. Deſtruendo regnum Satanæ amplificet, ſupplices rogamus, omnipotens DEUS regni ſui limites! Cui ſit in ſecula Seculorum

Soli Gloria.

Cla-

A. & Ω.

Clarissimo Candidato

JOHANNI DAHLGREN,

Disputationem suam de Magia Diabolica in lucem edituro sic applaudit:

Dæmonas esse, retro testantur secula pravos
Omnia, qui summum deseruere DEUM.
Hoc sacra demonstrat nec fallax pagina nobis,
Exemplisq; docet tristibus usus idem.
Dæmonis ingenium qui novit, novit & artes,
Nocte quibus studeat qualibet atque die.
Quam foedo genuit, diffundit, semine prolem,
Latius ut serpat tam scelerata cohors.
Artes ille docet stygii Rex arbiter orci,
Sacrilegi multi quam didicere Magi,
Quam juga mancipiis imponat dira tyrannus
Ille suis, præsens pagina docta monet,
Monstrat, amice, simul, qua Tu sis indole felix,
Et bene quam studio culta sit illa tuo.

Mu-

Musarum princeps digno mactabit honore;
Laurum non anceps auguror ille dabit.
Optima nam Spes est, dum cœptis optimus adsit
Sic Tibi, si maneas in pietate probus.
Afflet, amice, Tibi ter Sancti Numinis aura,
Retia, qua Satanæ frangere tensa queas.

Festinanti calamo
Osbyæ d. 14. Feb.
Ao. 1729.

Clarissimi Candidati
Amantissimus
Olaus Tranæus.

Clarissimo Viro

JOHANNE DAHLGREN,
Egregiam Dissertationem De Magia
Luci publicæ præbente,

Quis Tibi mortalis monstravit, Amice, nefandas
Artes, queis dives Thessala terra fuit?
Quæ Te Terra tulit? Nisi pars extrema Gothorum,
Dicitur infandos quæ genuisse viros,
Flumina qui sistunt nodis ventosque coërcent.
Dic jam, num falso Te reor esse Magū?
Parce

Parce joco! Pietas prohibet Tua talia, præsens
Et prohibet calamo Charta notata Tuo,
Quâ fere nudasti mysteria stulta Magiæ
Omnia, quæ Stygio Cerberus ore vomit.
Perge, favente Deo, deludere Dæmonis artes.
Sit Minor ille hostis, Major Amicus erit.

Sic ludere voluit debuitq;

Joh. Corylander.

Höglärde Hr. Candidat!

Tycker J wäl / at jag eij har skiähl
Ehr Lärdom berömma /
Som kan så rätt och träffelig nätt
All Trulldom fördömma.
Ett wackert Pund / i studier grund
J werkelig äger /
Slätt ingen Man mig thet neka kan /
som arbetet wäger.
Sådant et Wett / utan Arbet och Swett
rätt aldrig förwärfwas.
Ty thet af Släckt / el' then som en Kläckt /
som godz kan eij ärfwas.

Mig

Mig tyckes se/ thet snart låter ske/
Ehr GREN båra Blader/
Jag ser Ehr Slächt/ som theta är täckt/
af Skuggen bli glader.
Frucktèn jag tå nu önskar J må
rätt snarligen båra/
Frucht öfwer alt/ ja tusende=falt/
som är til Gudz Ähra/
Nästan til Gagn/ Ehr sielf til godt Namn/
til Lust och til Nytta;
Men när Gud sidst/ som skier likwäl wist/
Ehr hädan wil flytta/
Han lät' Ehr bo/ och härligen gro
wid the lefwande Bäckar/
Ther all ting står i en stadiger Wåhr/
som grönskande Häckar!

N. Wennermarck.

